

RAPPORT

FRA ARBEIDSGRUPPE SOM HAR
BEHANDLET SPØRSMÅL OM
REGULERING AV KYSTFISKET ETTER UER
NORD FOR 62°N

Bergen, 21. november 2003

Innhold:

- 1. Sammen drag og konklusjon**
- 2. Oppnev nelse, mandat sammensetning**
- 3. Fisket etter uer nord for 62°N**
 - 3.1. Biologi**
 - 3.2. Regelverk**
 - 3.3. Kort beskrivelse av kystfisket etter uer**
- 4. Forslag til tiltak**
 - 4.1. Tekniske reguleringer**
 - 4.2. Fredningsperioder**
 - 4.3. Fangstbegrensende tiltak**
 - 4.4. Adgangsbegrensning**

1. Sammendrag og konklusjon

Historisk sett var de norske og internasjonale fangstene av vanlig uer på sitt høyeste i årene 1937-1938 og 1951-1952 da de var opp mot 40.000-50.000 tonn. Bortsett fra en topp på midten av 1970-tallet varierte de årlige fangstene i perioden 1960-1990 innenfor 20.000 - 30.000 tonn. Vi fikk deretter en nedgang til 15.000-19.000 tonn, et fangstnivå som har holdt seg stabilt i perioden 1991-2000. I de to siste årene ser vi imidlertid en urovekkende reduksjon i fangstene fra en uregulert bestand. Foreløpige tall for 2002 viser bare 9.000 tonn. Norge har de siste ti årene tatt 80-90 % av totalfangsten av vanlig uer.

Det har ikke vært mulig å beregne sikre biologiske grenser for bestanden av vanlig uer. Resultat fra tokt i Barentshavet og ved Svalbard samt langs kysten og i fjordene viser minkende forekomster av vanlig uer. Dette er blitt bekreftet av nedgangen i de kommersielle fangstene selv om fisket tilnærmet har vært åpent og fritt.

For å gjenoppbygge bestanden av vanlig uer tilrå ICES en fortsettelse av de generelle uerreguleringene som man har i 2003, dvs. ikke noe direkte trålfiske, stenging av områder, og lave tillatte bifangstrater, inntil tokresultat kan vise til en klar økning i gytebestand og yngelforekomster. ICES sier videre at det nåværende direkte fisket på hunnfisk-konsentrasjoner i yngleperioden kan redusere effekten av gjenoppbyggingstiltak.

Et bedre vern av vanlig uer er imidlertid helt nødvendig.

Havforskningsinstituttet anbefaler at innsatsen i fisket blir redusert og tilrå å redusere innsatsen ned til ¼ av dagens (2002) nivå slik at totaluttaket av vanlig uer i 2004 ikke blir større enn ca. 2500 tonn rundvekt.

Bestanden av vanlig uer kan gi et større fangstutbytte enn den har gitt det siste tiåret. Nå tyder imidlertid alle toktdata på en forverret situasjon for bestanden, særlig er signalene om redusert rekruttering bekymringsfulle. De siste par årene er det registrert reduserte mengder av fiskbare størrelser, og offisiell fangststatistikk har etter flere stabile år nå vist nedgang selv om fisket tilnærmet har vært åpent og fritt. Ueren er en langlivet art og blir gytemoden først ved alder 12-15 år. Det tar derfor svært lang tid før effekten av reguleringstiltak kan hentes ut som økt fangst. Sagt med andre ord, dersom man ønsker økte fangster av vanlig uer i løpet av en 20-årsperiode må det handles straks med maksimalt vern.

Arbeidsgruppen foreslår følgende tiltak iverksatt for det konvensjonelle fisket etter uer:

Arbeidsgruppen er enig om at det iverksettes fredningsperioder både av hensyn til vern av uer i yngleperioden og av hensyn til målsettingen om å redusere fiskepresset.

Representantene fra Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet mener dette kan gjennomføres i 2004 ved at det som et minimum innføres en fredning av uer i yngleperioden i tidsrommet 1. april til og med 6. juni samt en fiskestopp i perioden 1. august til og med 31. august.

Representantene fra Norges Fiskarlag foreslår følgende 3 stopperioder; 3. april til og med 12. april, 16. mai til og med 6. juni og i tiden 16. august til og med 31. august. Disse representantene begrunner sitt forslag med at disse periodene bedre vil ivareta hensynet til flåten, industrien og markedet.

Arbeidsgruppen foreslår at det i de periodene fisket er stoppet gis anledning til å ha inntil 10% bifangst av uer ved fiske etter andre arter. Bifangsten av uer avregnes på ukebasis.

Arbeidsgruppen går videre inn for at det fastsettes et generelt minstemål for vanlig uer på 32 cm.

Arbeidsgruppen foreslår at det fastsettes følgende tekniske reguleringer for garnfisket etter uer:

- Det tillates ikke benyttet garn med mindre maskestørrelse enn 62 mm.
- Det fastsettes en maksimal garnhøyde på 80 masker.
- Det innføres en garnbegrensning på maksimalt inntil 150 garn pr. fartøy.

Arbeidsgruppen er innforstått med at en innføring av de foreslåtte tiltak ikke kan gi noen eksakt kunnskap for i hvilken grad en lykkes i å nå målsettingen om et redusert fiskepress på vanlig uer i samsvar den målsetting som ICES og Havforskningsinstituttet har foreslått. Dette særlig fordi at det i forslagene fortsatt legges opp til et direkte fiske etter uer i perioder av året og uten at det er gjennomført begrensninger i deltakelsen av fisket.

Arbeidsgruppen mener at det er behov for å vurdere en adgangsbegrensning i løpet av 2004. I denne forbindelse er arbeidsgruppens oppfatning at fisket i 2004 ikke må inngå som kvalifiseringsår for en eventuell deltakeradgang.

2. Oppnevning, mandat og sammensetning

På Reguleringsrådets møte i 27. og 28. november 2002 ble det gjort følgende vedtak under sak 16/02: Regulering av fiske etter uer: ”Det foreslås nedsatt en arbeidsgruppe med representanter fra Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og Norges Fiskarlag for å utarbeide reguleringstiltak for det konvensjonelle fisket på grunnlag av forslagene fra Havforskningsinstituttet”.

Disse forslagene hadde Havforskningsinstituttet lagt fram i brev av 21.10.2002 og 15.11.2002 til Fiskeridirektøren og Reguleringsrådet, der det ble pekt på at ICES hadde satt som en forutsetning at det ble etablert en forvaltingsplan for bestanden av vanlig uer.

Arbeidsgruppen har bestått av følgende personer:

Terje Halsteinsen, Fiskeridirektoratet
Kjell Nedreaas, Havforskningsinstituttet
Hilmar Blikø, Norges Fiskarlag
Kjell Ingebrigtsen, Norges Fiskarlag
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet

Arbeidsgruppen har avholdt to møter, det første møtet i Fiskeridirektoratet i Bergen 25. juni, og andre møte samme sted 4. november 2003.

Arbeidsgruppen har lagt til grunn at mandatet ga rom for å kunne foreslå tiltak av ulik karakter - alt fra fangstbegrensninger til tiltak av mer teknisk karakter. Det var videre enighet om at mandatet ikke ga rom for å foreslå nye reguleringstiltak for trålfisket nord for 62° N.

3. Fisket etter uer nord for 62°N

3.1 Biologi og begrunnelse for reguleringer av vanlig uer

Vanlig uer lever på 100-500 meters dyp på kontinentalsokkelen, langs kysten og på spesielle lokaliteter inne i fjordene. Utbredelsen strekker seg helt nord til nordvest av Spitsbergen, men sjelden i fiskbare konsentrasjoner nord for Tromsøflaket. Fødselsområdet for vanlig uer strekker seg langs eggakanten og kontinentalsokkelen fra Shetland og nordover til Andøya, med Storegga, Haltenbanken og Vesterålen som de viktigste kjente områdene. Etter fødselen drar en del av den voksne bestanden på næringsvandring nord- og østover langs kystbankene utenfor Nord-Troms og Finnmark, og delvis inn i Barentshavet. Mye av fisken står likevel igjen i Vesterålen, på Røstbanken og sørover på kontinentalsokkelen, og foretar således bare mindre sesongmessige vandringer. Yngelen driver nordover og inn i Barentshavet, men også inn i fjordene. Etter hvert som ueren i Barentshavet vokser trekker det meste sørvestover og nærmere kysten. Pelagisk i det sentrale Norskehavet finnes trolig også spredte forekomster av vanlig uer.

Vanlig uer er ca. 0,5 cm ved fødselen i april-mai. Mot slutten av august har den blitt rundt 4 cm, og ved årsskiftet ligger den på 6-7 cm. Som 2-åring ligger størrelsen på rundt 12 cm, og fra nå av vokser den med omtrent 2 cm per år. Ved en størrelse på 32-35 cm og 12-15 år har trolig halvparten av vanlig uer blitt kjønnsmoden, men på grunn av vansker med alderslesningen regner vi i dag med en "knivskarp" kjønnsmodning ved alder 15 år og 35-37 cm, dvs. at all fisk større enn dette blir regnet som moden. Antall egg en kjønnsmoden hunn produserer (=fekunditeten) varierer fra omkring 20 000 egg hos en 30 cm fisk til omkring 350 000 egg hos en 60 cm fisk, dette kan også variere mellom områder. Det synest også å være individuelle forskjeller i veksten ved at en fisk på 45 cm kan være like gammel som en på over 60 cm.

Vanlig uer lever av krill, lodde, sild og torskefisk. På den andre siden er småueren viktig føde for torskefisk. Fiskere registrerer også ofte reke i dietten til vanlig uer.

Historisk sett var de norske og internasjonale fangstene av vanlig uer på sitt høyeste i årene 1937-1938 og 1951-1952 da de var opp mot 40.000-50.000 tonn. Bortsett fra en topp på midten av 1970-tallet varierte de årlige fangstene i perioden 1960-1990 innenfor 20.000 - 30.000 tonn. Vi fikk deretter en nedgang til 15.000-19.000 tonn, et fangstnivå som har holdt seg stabilt i perioden 1991-2000. I de to siste årene ser vi imidlertid en urovekkende reduksjon i fangstene fra en uregulert bestand. Foreløpige tall for 2002 viser bare 9.000 tonn. Norge har de siste ti årene tatt 80-90 % av totalfangsten av vanlig uer.

Det har ikke vært mulig å beregne sikre biologiske grenser for bestanden av vanlig uer. Resultat fra tokt i Barentshavet og ved Svalbard (viser en fiskbar bestand som p.t. er 1/3 av gjennomsnittet i perioden 1986-1998), samt langs kysten og i fjordene (viser en fiskbar bestand som p.t. er 1/2 av gjennom-snittet i perioden 1995-1998), viser minkende forekomster av vanlig uer, d.v.s lave forekomster av yngel og ungfisk som har blitt etterfulgt av reduserte fiskbare forekomster. Dette er blitt bekreftet av nedgangen i de kommersielle fangstene selv om fisket tilnærmet har vært åpent og fritt.. Til sammen tyder dette på en svært urovekkende bestandsnedgang.

Reguleringene som ble innført 1.1.1997 med forbud mot direkte fiske etter uer (både vanlig uer og snabeluer) i Svalbard-sonen og nord og øst for bestemte linjer i NØS (bare tillatt med inntil 25% uer i vekt i de enkelte fangster), var rettet mot snabeluer. Det samme var stengningen av typiske snabeluer-områder sør for Lofoten siden 1.3.2000. En utviding av det stengte området til å omfatte hele Trænaegga f.o.m. 1.1.2002, og et forbud mot direkte

fiske etter uer (både vanlig uer og snabeluer) med trål nord for 62°N (bare tillatt med inntil 20 % uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing) f.o.m. 1.1.2003 forventes å gi en ønsket og nødvendig effekt særlig for snabeluer, men også for vanlig uer. Et bedre vern av vanlig uer er imidlertid helt nødvendig.

For å gjenoppbygge bestanden av vanlig uer tilrår ICES en fortsettelse av de generelle uer-reguleringene som man har i 2003, dvs. ikke noe direkte trålfiske, stenging av områder, og lave tillatte bifangstrater, inntil toktresultat kan vise til en klar økning i gytebestand og yngelforekomster. ICES sier videre at det nåværende direkte fisket på hunnfisk-konsentrasjoner i yngleperioden kan redusere effekten av gjenoppbyggingstiltak.

Fiskerireguleringene tillater opptil 20% uer (snabeluer og vanlig uer til sammen) som bifangst i alt trålfiske etter andre arter. ICES vurderer denne bifangstprosenten som akseptabel forutsatt at den reflekterer uunngåelig bifangst av uer. Som en reaksjon på ICES sin kommentar vedrørende bifangstprosenten bør en lavere uerbifangst tilstrebes, og det bør undersøkes om en lavere bifangstprosent enn 20 kan være forenlig med utøvelsen av fisket etter andre arter.

Det foregår fortsatt et åpent og ubegrenset fiske med andre redskaper enn trål på denne pressete bestanden. I 2. kvartal samles hunnfisk i konsentrasjoner for å føde levende unger. Alt direkte fiske på uer bør derfor unngås i denne perioden.

Havforskningsinstituttet har foretatt et analytisk assessment (XSA) av bestanden av 7 år og eldre vanlig uer tilbake til 1992. Selv om en ti-års periode er for kort periode til at beregningene vil være presise m.h.t. nøyaktig bestandsstørrelse, har vi tiltro til at beregningene viser hvor stor bestanden og beskatningen er i dag i forhold til for ti år siden. Resultatet viser en fiskbar bestand og en gytebestand som i 2002 var henholdsvis ca. 1/3 og 1/4 av bestandsstørrelsen på begynnelsen av 1990-tallet. Som følge av en slik bestandsnedgang viser beregningene 2,5 ganger høyere beskatningsgrad i 2002 (>0,40) enn tidlig på 1990-tallet (0,18). Det er her verdt å merke seg at selv beskatningsgraden tidlig på 1990-tallet var for høy og ikke bærekraftig over tid.

Havforskningsinstituttet har også beregnet fangstutbytte pr. vanlig uer som rekrutterer til fiskbar bestand (7 år og eldre), og sammenhengen mellom utbytte og beskatningsgrad. Resultatet er vist i Figur 5 og 6.

For en langtlevende og sentvoksende art som vanlig uer, og med begrenset data- og informasjonsgrunnlag, er det vanlig å anbefale et maksimum uttak tilsvarende det såkalte F_{0,1}-beskatningsnivået. Tabellen under figur 5 viser at dette tilsvarende en fiskedødelighet (beskatningsgrad) på under 0,115, dvs. ca. 1/4 av dagens beskatningsnivå, og også klart under nivået tidlig på 1990-tallet.

Fra den amerikanske og kanadiske Stillehavskysten forvaltes flere uerbestander ("rockfishes") med en beskatningsgrad ikke høyere enn at gytebestanden holder seg over 35% av hva den ville kunne være uten noe fiske. Figur 5 (inkludert tabell) viser at dette for vår bestand av vanlig uer tilsvarende en maksimum beskatningsgrad på F=0,10.

Siden rekrutteringen ventes å kunne variere fra år til år, og siden bestandsberegningene p.t. ikke er nøyaktige nok til å gi årlige kvoteanbefalinger, vil Havforskningsinstituttet anbefale at innsatsen i fisket blir redusert. Alle de ovenfor viste beregningsmetoder (analytisk assessment samt utbytte- og gytebestandsbetraktninger) gir det samme resultat. For å ha en konkret målsetning om ønsket effekt av en innsatsreduksjon i startåret 2004, vil det beste rådet fra Havforskningsinstituttet derfor være å redusere innsatsen ned til 1/4 av dagens (2002) nivå slik at totaluttaket av vanlig uer i 2004 ikke blir større enn ca. 2500 tonn rundvekt. Dette tilsvarende ca. 5% av beregnet biomasse av fiskbar bestand (7 år og eldre

fisk). Et slikt nivå på fiskepresset er i dag gjeldende forvaltningspraksis for flere uerbestander (eks., pelagisk snabeluer i Irmingerhavet og flere "rockfish" bestander i Stillehavet).

Bestanden av vanlig uer kan gi et større fangstutbytte enn den har gitt det siste tiåret. Nå tyder imidlertid alle toktdata på en forverret situasjon for bestanden, særlig er signalene om redusert rekruttering bekymringsfulle. De siste par årene er det registrert reduserte mengder av fiskbare størrelser, og offisiell fangststatistikk har etter flere stabile år nå vist nedgang selv om fisket tilnærmet har vært åpent og fritt. Ueren er en langlivet art og blir gytemoden først ved alder 12-15 år. Det tar derfor svært lang tid før effekten av reguleringstiltak kan hentes ut som økt fangst. Sagt med andre ord, dersom man ønsker økte fangster av vanlig uer i løpet av en 20-årsperiode må det handles straks med maksimalt vern.

3.2 Regelverk

Fisket etter uer med konvensjonelle redskap har ikke vært regulert.

For fisket med trål ble det med virkning fra 1. januar 1997 iverksatt reguleringstiltak som reflekterte den bekymringsfulle bestandssituasjonen for snabeluer (*Sebastes mentella*).

Hovedmålsettingen var å redusere fisket av snabeluer så mye som praktisk mulig. En forutsetning for å få dette til var at reguleringene gjaldt all uer slik at en unngikk problemene med riktig identifisering av uerart. Samtidig hadde reguleringene som mål å «treffe» snabelueren, og i så liten grad som mulig vanlig uer. Videre ble det vektlagt at vernetiltaket for snabeluer i minst mulig utstrekning skulle ramme fisket etter andre arter.

På denne bakgrunn ble det satt forbud mot et direkte fiske etter uer i fiskevernsonen ved Svalbard og i Norges økonomiske sone nord og vest for rette linjer mellom følgende punkter:

- A) N 70°00' E 05°21' (ved NØS ytre grense)
- B) N 70°00' E 17°30'
- C) N 73°30' E 18°00'
- D) N 73°30' E 35°56' (ved NØS ytre grense)

Ved fiske etter andre fiskeslag i forbudsområdet var det adgang til å ha inntil 25% uer i vekt som bifangst i de enkelte fangster og ved landing.

Videre ble det med virkning fra 1. mars 2000 for å ytterligere redusere fangsten av snabeluer, i tillegg iverksatt stengning av to områder i Norges økonomiske sone med totalforbud mot å fiske med torsketrål. De to områdene som 1. mars 2000 ble stengt for fiske med torsketrål ble avgrenset slik:

Område 1: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

- 1. N 66° 30` E 06° 59`
- 2. N 66° 21` E 06° 44`
- 3. N 65° 43` E 06° 00`
- 4. N 65° 20` E 06° 00`
- 5. N 65° 20` E 05° 30`
- 6. N 66° 00` E 05° 30`
- 7. N 66° 30` E 06° 34,27` herifra i rett linje til pkt. 1.

Område 2: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner

1. N 62° 36` E 03° 00`
2. N 62° 10` E 01° 15` (ved NØS ytre grense)
3. N 62° 40` E 00° 52` (ved NØS ytre grense)
4. N 63° 00` E 03° 00` herifra rett linje mot sør til pkt. 1.

For å gi snabelueren et styrket vern ble Område 1 utvidet med virkning fra 1. januar 2002 til å gjelde et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 66° 30` E 06° 59`
2. N 66° 21` E 06° 44`
3. N 65° 43` E 06° 00`
4. N 65° 20` E 06° 00`
5. N 65° 20` E 05° 30`
6. N 66° 00` E 05° 30`
7. N 66° 30` E 06° 34,27`
8. N 67° 10` E 08° 00`
9. N 67° 10` E 08° 35`
10. N 67° 00` E 08° 18`
11. N 66° 50` E 08° 09` herifra i rett linje til pkt. 1.

De to områdene som er stengt for fiske med torsketrål er også stengt for fiske etter vassild med småmasket trål. Fartøy med vassildtråltillatelse kan imidlertid fiske etter vassild med flytetrål i perioden 1. mars til og med 31. mai. Fartøy som fisker vassild innenfor de stengte områdene har ikke adgang til å ta uer som bifangst.

Med virkning fra 1. januar 2003 ble det innført forbud mot et direkte fiske etter uer (vanlig uer og snabeluer) med trål i Norges økonomiske sone nord for 62° N. Samtidig ble tillatt bifangstprosent av uer redusert fra 25 til 20%. De øvrige tiltakene ble opprettholdt.

3.3 Kort beskrivelse av kystfisket etter uer nord for 62° N

Med kystfisket etter uer dvs (vanlig uer og snabeluer) nord for 62° N, menes fisket til norske fiskefartøy under 28 meter største lengde som fisker etter de to uerartene vanlig uer (*Sebastes marinus*) og snabeluer (*Sebastes mentella*) med konvensjonelle redskaper i området nord for 62° N. I tillegg finnes det en tredje uerart, lusuer (*Sebastes viviparus*), i norske fjorder og langs kysten og på kontinentalsokkelen. På grunn av sin størrelse (sjelden over 30 cm) er det ikke noe direkte fiske eller omsetning av denne arten.

I fangststatistikken har det vært vanskelig å skille sikkert mellom fangst av vanlig uer og snabeluer. Men kystflåten fisker imidlertid svært lite snabeluer og det er bare svært små fangster av snabeluer som har blitt registrert i sluttседdelstatistikken et og annet år.

For trål blir artssplittingen i bestandsberegningssammenheng gjort ved å godta at alt som er registrert som snabeluer faktisk er snabeluer, og at i tillegg en fast prosentandel (basert på dybde, erfaring fra fiske og tokt) av all uer fanget i enkelte lokasjoner er snabeluer. Resten av ueren som blir fanget med trål, og all uer fanget med konvensjonelle redskap (inkl. snurrevad) blir antatt å være vanlig uer. Biologisk kan denne fremgangsmåten forsvares ved at det ikke finnes snabeluer nært kysten eller i fjordene, og at det aller meste av fiskbare størrelser av snabeluer finnes dypere enn 300 meter på kontinentalsokkelen og særlig mellom 400-600 meter langs kontinentalskråningen mot Norskehavet. All fangst

oppgitt i etterfølgende tabeller som uer tatt med fartøy under 28 m kan derfor behandles som vanlig uer.

Når det gjelder kystflåten sin andel av det samlede fisket av uer (vanlig uer og snabeluer) nord for 62°N, viser tabell 1 hvordan fangsten fordeler seg mellom konvensjonelle redskaper og trål, og hvordan fisket etter uer med konvensjonelle redskaper fordeler seg mellom fartøy under 28 meter og fartøy på 28 m og over.

Tabell 1, fangst av uer (vanlig uer og snabeluer) nord for 62°N fordelt etter redskap 1990 - 2003. Tonn rund vekt

År	Konvensjonelle redskaper			Trål		Sum
	Fartøy under 28 m	Fartøy på 28m og over	Sum	Vanlig uer og snabeluer	Herav: Vanlig uer ³	
1990	5.394	732	6.126	27.393	-	33.519
1991	6.221	954	7.175	42.150	-	49.324
1992	6.527	1.079	7.606	15.777	-	23.383
1993	6.363	1.298	7.661	10.643	-	18.303
1994	6.337	1.170	7.507	13.934	-	21.441
1995	6.592	1.073	7.665	8.477	4.914	16.141
1996	6.715	1.104	7.819	13.832	5.244	21.651
1997	6.019	800	6.819	11.982	7.363	18.801
1998	6.937	1.052	7.989	18.227	5.272	26.216
1999	8.101	1.298	9.399	15.190	7.406	24.588
2000	7.943	886	8.829	10.193	4.180	19.023
2001	5.713	765	6.478	16.554	2.677	23.032
2002 ¹	4.711	805	5.516	5.183	2.914	10.699
2003 ²	4.222	576	4.798	1.746	1.411	6.544

Kilde: Sluttseddeltall

¹ Foreløpige tall.

² Tall pr 19. oktober 2003.

³ Beregnet av HI

Tabellen viser at samlet fangst av uer har variert mellom vel 49.000 tonn og 10.700 tonn i perioden fra 1990 til 2002. Trål har vært viktigste redskap men fangstandelen har sunket betydelig i det siste, og trålandelen utgjorde i 2002 under halvparten av samlet fangst, mye på grunn av snabeluer, og områder stengt for tråling etter denne arten. Sluttseddeltall pr 19. oktober 2003 tyder på at trålfisket kan bli mer enn halvert sammenlignet med 2002, mens fangstresultatet for konvensjonelle redskaper for 2003 ser ut til å nå vel 5.000 tonn. Nedgangen i trålfisket tyder på at forbudet mot et direkte trålfisket etter snabeluer har bidratt til å redusere fangstkvantum.

Når det gjelder trålfangster av vanlig uer, mangler tabellen tall for årene før 1995. Tallene tyder på trålfisket etter vanlig uer har gått betydelig tilbake etter 2000, og at bifangstreguleringene som ble innført fra årets begynnelse i 2003 har bidratt til å redusere fisket.

Uerfisket med konvensjonelle redskaper har vært mer stabilt, men fangstene har også for denne gruppen blitt betydelig redusert de siste årene på grunn av bestandssituasjonen. Når det gjelder fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, er det kystflåten dvs. fartøy under 28 m som har størst andel av fangsten og har i gjennomsnitt fisket 87 % av konvensjonelle redskaper sin fangst av uer i denne perioden.

Når det gjelder fartøy over 28 m er line viktigste redskap som i all hovedsak fisker uer som bifangst i fisket etter andre fiskeslag. Bifangsten av uer nord for 62°N utgjorde i 2002 under 4% av samlet fangst i området for så å si hele lineflåten. Dette medfører at denne

flåtegruppen har fisket så lite uer at de så å si ikke vil bli berørt av en eller annen form for kvoteregulering eller bifangstbestemmelse.

For flåten under 28 meter er garn viktigste redskap med en fangstandel på 70% i gjennomsnitt pr år i perioden fra 1990 til 2002. Line har en andel på 17%, juksa 9% og snurrevad 4%.

Uerartene - som nevnt helt dominert av vanlig uer i kystfisket, inngår som et element i det samlede fangstgrunnlaget for kystflåten nord for 62° N. Tabell 2 nedenfor viser fangsten av de viktigste artene som inngår i kystflåten sitt fiske med konvensjonelle redskaper nord for 62°N. Tabellen inkluderer altså ikke fiskeslag tatt med not fordi bare en mindre del av kystflåten har adgang til å fiske med not. Dette betyr at tabellen ikke omfatter notfanget sei, makrell, sild etc.

Tabell 2, fartøy under 28 m som fisker med konvensjonelle redskaper fangst av de viktigste fiskeslag nord for 62° N. Tonn rund vekt.

År	Torsk	Sei	Hyse	Brosme	Lange	Steinbit	Blåkveite	Uer	Andre	Total
1990	77 243	22 941	15 613	6 856	3 515	1 369	712	5 394	11 144	144 787
1991	107 339	22 796	15 180	6 369	3 533	1 731	2 104	6 621	16 634	182 307
1992	130 964	27 958	21 146	6 480	3 546	2 782	2 922	6 528	16 494	218 820
1993	157 351	32 173	23 347	5 565	3 355	1 837	2 990	6 363	17 772	250 753
1994	190 729	30 229	32 364	4 913	3 032	2 224	2 890	6 337	16 574	289 292
1995	180 397	38 212	25 522	4 618	3 283	2 380	4 248	6 593	12 956	278 209
1996	191 074	46 191	24 393	4 212	2 707	1 472	4 910	6 718	13 059	294 736
1997	210 551	37 516	32 617	3 698	2 774	1 582	2 721	6 020	11 677	309 156
1998	179 920	45 415	33 926	4 472	3 838	882	3 605	6 937	9 191	288 186
1999	134 522	46 564	21 323	5 218	3 603	861	5 557	8 101	10 377	236 126
2000	118 030	47 553	20 458	6 338	3 233	956	4 368	7 942	12 931	221 809
2001	121 961	43 805	24 657	5 413	2 398	1 101	5 181	5 713	16 552	226 781
2002	138 605	44 998	26 965	5 082	3 126	878	4 175	4 711	16 547	245 087
2003	120 512	28 242	21 214	2 941	2 922	778	5 399	4 422	15 469	201 899

Kilde: Sluttseddelstatistikk

¹ Foreløpige tall

² Tall pr 19.10.2003.

I perioden fra 1990 og fram til i år har fangsten av uer variert fra ca 4.700 tonn til ca 8.100 tonn. Fangsten av uer har gått sterkt tilbake de siste årene og fra 1999 til 2002 ble fisket. Fangsten av uer har blitt redusert fra 8.101 tonn i til 4.711 tonn i som er det laveste fangstkvantum i denne perioden. Pr 18. oktober har kystflåten fisket 4.422 tonn og med samme fangstutvikling som i 2002, vil dette kunne gi et årskvantum i underkant av 5.000 tonn i 2003, som indikerer en liten oppgang i forhold til kvantum i 2002.

Tabell 2 viser ellers at fangstene av uer er relativt beskjeden i forhold til fangsten av de viktigste artene torsk, sei og hyse. Av kystflåtens samlede fangst med konvensjonelle redskaper har uer i perioden etter 1990 utgjort 3% i gjennomsnitt pr år. Men fisket vil være av stor betydning for de fartøy som driver et målrettet fiske etter uer.

De viktigste artene av "andre arter" - den nest siste kolonnen til høyre -- er pigghå, breiflabb og rognkjeks.

Førstehåndsverdien av kystflåten sitt fiske av uer er også relativt beskjeden både i forhold førstehåndsverdien av artene torsk, sei og hyse og verdien av det samlede fiske (med konvensjonelle redskaper) nord for 62°N. Førstehåndsverdien av uerfisket har variert mellom 27 og 63 millioner kroner i perioden fra 1990 til 2002. Dette er imidlertid

betydelige verdier for de fartøy som er involvert i et direkte fiske etter uer.

Tabell 3 viser hvordan fangsten av uer fordeler seg etter område. En har her forutsatt at snabeluer utgjør en helt ubetydelig andel av uerfangsten.

Tabell 3, fangst av uer tatt av fartøy under 28 m som fisker med konvensjonelle redskaper, fordelt etter fangstområde. Tonn rund vekt.

Område	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
03 Øst-Finnmark	145	574	622	526	458	635	580	533	403	712	845	708	323
04 Vest-Finnmark	672	1161	663	676	886	1070	1333	1394	1615	1639	1706	1207	961
05 Røstbanken til Malangsgrunnen	1.068	1.383	1.791	1.984	1.870	1.449	1.581	1.591	2.274	2.625	2.245	1.803	1.499
00 Vestfjorden	638	717	671	599	591	708	721	538	645	907	1003	726	700
06 Helgeland	1.487	1.447	1.638	1.607	1.548	1.642	1.703	1.160	1.184	1.332	1.409	782	764
07 Møre	877	841	1139	970	976	1080	772	800	811	870	721	473	461
Andre	507	98	3	1	8	9	28	4	5	16	14	14	3
Sum	5.394	6.221	6.527	6.363	6.337	6.593	6.718	6.020	6.937	8.101	7.943	5.713	4.711

Kilde: Sluttseddelstatistikk.

De viktigste fangstområdene for kystfisket etter uer er områdene fra Vest-Finnmark og sørover til og med bankene utenfor Helgeland, og fordelingen mellom områdene har vært relativt stabil. I perioden fra 1990 til og med 2002 har mellom 73 og 83% av fangstene av uer blitt fisket i disse områdene. Det har vært en til dels stor nedgang i fangsten i alle områdene etter 1999, og det gjelder særlig uerfisket på kysten av Helgeland der fangstkvantum de siste årene nesten er halvert.

De viktigste markedene er Frankrike, Tyskland og BeNeLux-landene, og uer blir i all hovedsak eksport fersk iset. Prisene vil generelt bli bestemt av tilbud og etterspørsel på fisk i ferskvaremarkedet. Prisen på uer påvirkes også av leveranser av uer fra Færøyane og Island.

4. Forslag til tiltak

Arbeidsgruppen har diskutert ulike tiltak som kan tenkes å bidra til å begrense kystfisket etter uer. Disse tiltakene omfatter fredningsperioder, bifangstavgang, maksimalkvoter, begrensninger i antall garn pr fartøy, begrensninger i størrelsen på garn som brukes i kystfisket etter uer, fastsette en egen maskevidde for uergarn og fastsettelse av et minstemål for vanlig uer.

Disse tiltakene vil i det følgende bli vurdert hver for seg.

Arbeidsgruppen vil peke på at kystfisket etter uer også vil bli påvirket av reguleringstiltakene som vil bli innført i fisket etter kysttorsk og breiflabb i 2004. Arbeidsgruppen er også klar over at de reguleringstiltakene som eventuelt vil bli innført for kystfisket etter kysttorsk og breiflabb, vil kunne føre til økt innsats i fisket etter uer og således øke behovet for å innføre tiltak for å begrense kystfisket etter uer. Arbeidsgruppen vil også peke på at fredning mot fiskeriaktivitet i områder med korallrev, vil kunne bidra til å sikre reproduksjons- og oppvekstområder for mange fiskeslag, inklusive vanlig uer. Det er i denne sammenheng viktig med økt innsats for å få kartlagt og fredet nye områder med korallrev før de blir ødelagt. For å realisere dette på en effektiv måte er det viktig å bruke lokalkunnskapen til fiskere og befolkningen langs kysten.

Representantene fra Norges Fiskarlag understreket betydningen av at tiltak for å redusere kystfisket etter vanlig uer bør utformes slik at det vil være mulig å opprettholde et tradisjonelt blandingsfiske langs kysten som uer er en del av. Antall mottak har blitt sterkt redusert langs kysten de siste årene, og dette blandingsfisket utenom de store sesongfiskeriene er viktig for å ta vare på disse mottakene. Dette vil også bevare kystflåtens leveransmuligheter i lokalsamfunn langs kysten.

4.1 Tekniske reguleringer

4.1.1 Minstemål

Arbeidsgruppen mener det er nødvendig at det snarest blir fastsett et minstemål for vanlig uer for å sikre et vern av ungfisk. I tabell A i vedlegget er det gitt en oversikt over sammenhengen mellom lengde og vekt.

Et minstemål på 35 - 37 cm ville vært et optimalt biologisk minstemål fordi da ville med stor sikkerhet bare kjønnsmoden fiske ha blitt beskattet. Gjeldende maskevidde for trål nord for 62°N er som kjent 135 millimeter, som korresponderer med et minstemål på 32 cm. Et større minstemål enn 32 cm vil dermed kunne skape problemer for utøvelsen av konsumtrålfisket nord for 62°N, men kan også få negative konsekvenser for fisket med juksa, som tidvis kan ha til dels betydelige innslag av mindre uer i fangstene.

Av hensyn til trålfisket og kystfisket med juksa vil derfor arbeidsgruppen foreslå at det fastsettes et minstemål for uer på 32. cm. Et minstemål på 32 cm korresponderer også med bestemmelsen i maskeviddeforskriftens § 15 der det heter at "Ved fiske etter reker skal innblanding av uer under 32 cm ikke overstige 10 eksemplarer pr 10 kg reker.

Som nevnt tidligere regnes over halvparten av bestanden for å være kjønnsmoden når den når en lengdestørrelse over 32 - 35 cm. Et minstemål på 32 cm vil etter arbeidsgruppens oppfatning i tilstrekkelig grad verne uer som ikke er kjønnsmoden.

4.1.2 Maskevidde

For å sikre at dette minstemålet kan overholdes i et praktisk fiskeri, foreslår arbeidsgruppen videre at det fastsettes en maskestørrelse på 62 mm for et fiske etter uer med garn, som er det viktigste redskapet for kystflåten. En slik maskestørrelse vil beskatte bare kjønnsmoden fisk dvs. fiske større enn ca. 37 cm, og således begrense uttaket av uer som ikke er kjønnsmoden.

4.1.3 Garnhøyde

Arbeidsgruppen vil også foreslå at høyden på garn som skal brukes i fisket etter uer ikke skal være større enn 80 masker.

4.1.4 Begrensning i antall garn

Det er som kjent innført begrensninger i antall garn i fisket etter torsk, hyse og sei og arbeidsgruppen mener det er nødvendig også for garnfisket etter uer. Arbeidsgruppen er klar over at dette vil være et tiltak som kan være vanskelig å kontrollere, men mener at det vil kunne ha en preventiv effekt.

4.1.5 Daglig røkting

Arbeidsgruppen diskuterte også daglig røkting, men ville ikke foreslå dette som tiltak da det vil være svært vanskelig å kontrollere.

4.2 Fredningsperioder

Det direkte fisket etter vanlig uer foregår hovedsakelig med garn i månedene april-mai og august-november (se Tabell 7-8 og Figur 4.). Det direkte fisket i april-mai foregår på konsentrasjoner dominert av hunnfisk i yngleperioden. En fredning i denne perioden kan derfor ha en ekstra god effekt ved at man unngår fangst av rene hunnfisk konsentrasjoner i tillegg til å redusere den generelle beskatningsgraden. Det hevdes også fra fiskerhold at kvaliteten på vanlig uer i yngletiden april-mai er dårligere enn til andre tider av året.

En fredning bare i april og mai måned vil imidlertid ikke være tilstrekkelig til å få ned beskatningsgraden til et forsvarlig biologisk nivå når man ønsker et fremtidig utbytte av denne bestanden på det nivå som denne bestanden har gitt oss de siste ti-årene. Dersom man ønsker å oppnå en tilstrekkelig effekt av reguleringen, bør derfor en fredningsperiode, evt. med tillatt uunngåelig bifangst, fra og med august måned og utover vurderes.

Tabell 4 viser hvordan fangstene for fartøy under 28 m i gjennomsnitt for perioden fra 1990 til 2002 har fordelt seg på de ulike etter fangstmåned og fangstområde.

Tabell 4

Område	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Sum
03 Øst-Finnmark	7	10	19	48	60	49	20	87	107	85	39	11	543
04 Vest-Finnmark	20	46	65	101	59	84	50	120	209	229	134	37	1 153
05 Røstbanken til													
Malangsrunden	36	61	97	143	80	162	120	299	300	246	178	60	1 783
00 Vestfjorden	37	46	32	42	110	40	29	47	89	102	95	36	705
06 Helgeland	35	33	29	168	313	93	41	115	160	140	163	73	1 362
07 Møre	31	16	18	53	209	88	58	74	78	65	92	49	830
Andre	1	1	1	6	7	7	1	6	9	6	4	3	52
Sum	168	214	259	561	838	523	319	747	951	873	705	269	6 429

Tabellen viser at de største fangstene blir landet i mai og tidlig på høsten.

Tabell 5 viser gjennomsnittlig fangst av uer i % tatt av fartøy under 28 m som fisker med konvensjonelle redskaper i perioden 1990 – 2002 fordelt etter fangstmåned og område.

Tabell 5.

Område	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Sum
03 Øst-Finnmark	1 %	2 %	3 %	9 %	11 %	9 %	4 %	16 %	20 %	16 %	7 %	2 %	100 %
04 Vest-Finnmark	2 %	4 %	6 %	9 %	5 %	7 %	4 %	10 %	18 %	20 %	12 %	3 %	100 %
05 Røstbanken til													
Malangsrunden	2 %	3 %	5 %	8 %	4 %	9 %	7 %	17 %	17 %	14 %	10 %	3 %	100 %
00 Vestfjorden	5 %	7 %	4 %	6 %	16 %	6 %	4 %	7 %	13 %	14 %	13 %	5 %	100 %
06 Helgeland	3 %	2 %	2 %	12 %	23 %	7 %	3 %	8 %	12 %	10 %	12 %	5 %	100 %
07 Møre	4 %	2 %	2 %	6 %	25 %	11 %	7 %	9 %	9 %	8 %	11 %	6 %	100 %
Andre	3 %	3 %	2 %	11 %	14 %	13 %	1 %	11 %	17 %	11 %	8 %	5 %	100 %
Sum	3 %	3 %	4 %	9 %	13 %	8 %	5 %	12 %	15 %	14 %	11 %	4 %	100 %

Disse tallene kan variere fra år til år, men ikke mer enn at gjennomsnittstall for hele perioden gir et noenlunde godt bilde av hvordan fangsten fordeler seg på måneder. Tabellen viser at det gjennomgående fiskes mest uer i april og mai, og fra og med august og ut november. I alle områder fiskes det uer i alle områder i andre halvår, særlig i de tre nordligste områdene.

Tabell 6 nedenfor viser hvordan førstehandsprisen oppnådd av fartøy under 28 meter har variert mellom områder i årene fra 1999 til 2001.

Tabell 6

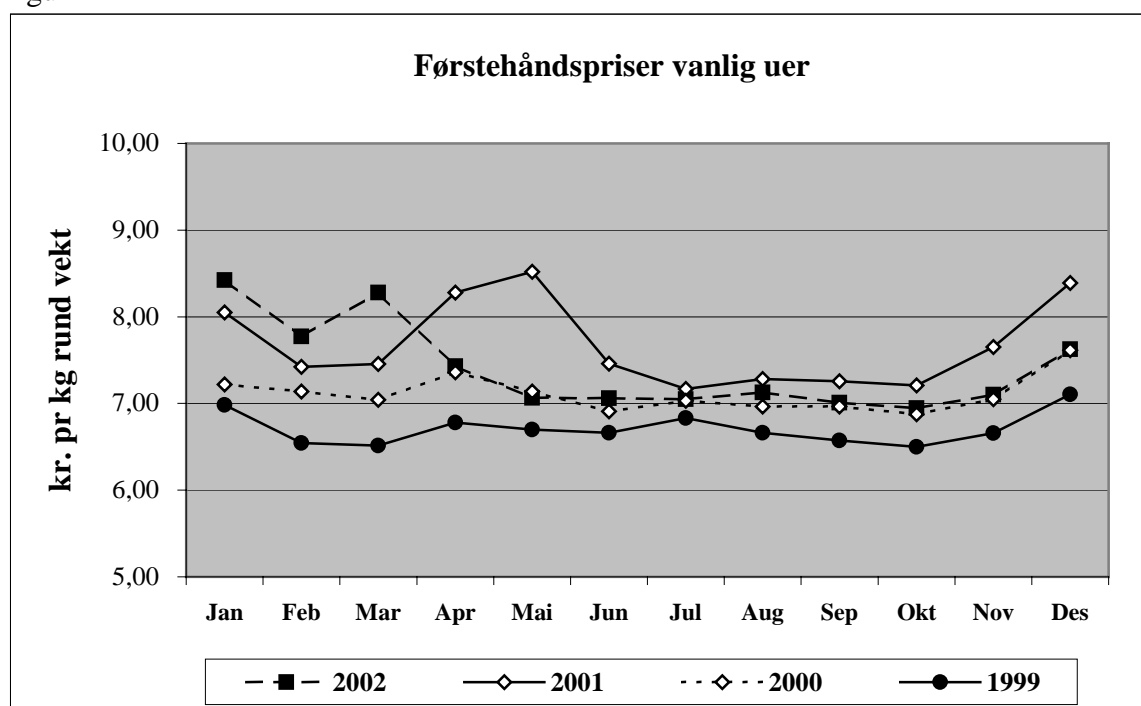
	Område	1999	2000	2001	2002
03	Øst-Finnmark	6,18	6,66	7,09	6,80
04	Vest-Finnmark	6,48	6,84	6,92	6,86
05	Røstbanken til Malangsgrunnen	6,44	6,80	6,98	6,93
00	Vestfjorden	6,74	7,16	7,63	7,27
06	Helgeland	7,17	7,68	8,75	8,01
07	Møre	7,17	7,33	9,85	8,10
	Andre	6,06	5,71	7,07	2,25
	Nord for 62°N	6,65	7,04	7,54	7,24

Kilde: Sluttseddestatistikk

Tabellen viser at prisene som kystflåten oppnår varierer noe mellom områdene og at prisene er noe høyere i sør. Prisene økte fram til 2001 men gikk noe ned i 2002.

I tillegg til å variere etter område, vil prisene også variere etter fangstmåned. Figur 1 viser hvordan prisene pr kilo rund vekt som fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper har oppnådd i området nord for 62°N i perioden fordelt etter måned.

Figur 1

Med unntak av i 2001, har prisene sunket fra januar til mai, og har deretter vært relativt stabil fra mai til og med oktober, for deretter å stige i de to siste månedene av året. Dette gjelder særlig på kysten av de to sørligste fylkene, mens dette forholdet ikke er like fremtredende i de nordligste fylkene der prisene i de fire siste årene har vært noe mer stabile over året.

Prisene må sies å være relativt stabile over året selv om variasjonene er noe større to de siste årene med en forskjell på kr. 1,48 på høyeste og laveste gjennomsnittspris per måned i 2002. En periodefredning i perioden mellom april og oktober vil imidlertid stort sett medføre omtrent samme økonomiske belastning.

Når det gjelder periodefredning, blir det fra eksportørhold påpekt at en periodefredning som fører til at uer vil være borte fra markedet i en periode, har negative markedsmessige konsekvenser. En periodefredning "koster" ved at man må etablere seg på nytt i markedene og dette kan ha negative konsekvenser for prisene som oppnås utenom fredningsperioden.

Arbeidsgruppen er i utgangspunktet enig om at det er behov for å frede vanlig uer mot fiskeriaktivitet i deler av året, - en periode om våren og en periode om høsten. Arbeidsgruppen er imidlertid uenig om den nærmere fastsettelsen en fredningsperioden om våren.

Representantene fra Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet mener dette kan gjennomføres i 2004 ved at det som et minimum innføres en fredning av uer i yngleperioden i tidsrommet 1. april til og med 6. juni samt en fiskestopp i perioden 1. august til og med 31. august.

Representantene fra Norges Fiskarlag foreslår følgende 3 stopperioder; 3. april til og med 12. april, 16. mai til og med 6. juni og i tiden 16. august til og med 31. august. Disse representantene begrunner sitt forslag med at disse periodene bedre vil ivareta hensynet til flåten, industrien og markedet.

Arbeidsgruppen er enig om at fisket etter vanlig uer bør begrenses til å gi adgang til kun uunngåelig bifangst i fredningsperioden.

Arbeidsgruppen har i liten grad diskutert hva som ligger i "uunngåelig bifangst" når det gjelder kystfisket etter vanlig uer. Hva som skal regnes for å være "uunngåelig bifangst" er særlig vanskelig i forbindelse med garnfisket der vanlig uer inngår som en naturlig del av et blandingsfisket etter flere arter. Dette garnfisket foregår i hovedsak mellom vår og høst.

Spørsmålet blir hvor mye det vil være mulig å begrense bifangstandelen av uer uten at garnfisket etter andre arter må opphøre. Tabell 7 viser hva fangstkvanter kunne ha blitt dersom kystfisket etter vanlig uer hadde blitt begrenset av en bifangstprosent på 10, 20, 30 eller 40% på årsbasis (sumlinje I) eller på tilsvarende måte i månedene april, mai og august (skravert område).

Tabell 7

Måned	Totalfangst uer	Fangstkvanrum ved en bifangstprosent på:			
		10 %	20 %	30 %	40 %
Januar	139	90	97	107	120
Februar	211	154	169	181	184
Mars	203	109	118	137	171
April	656	71	113	157	217
Mai	548	49	112	157	207
Juni	333	91	148	173	219
Juli	198	45	63	79	116
August	627	67	147	207	292
September	618	79	170	250	293
Oktober	579	132	239	275	333
November	470	157	196	252	302
Desember	129	38	53	60	81
Sum I	4 711	1 082	1 625	2 035	2 535
Sum II	4 711	3 067	3 252	3 401	3 596

Kilde: Slutseddelstatistikk

Den første sumlinjen (Sum I) viser hva som ville blitt fisket i 2002 med en tillatt bifangst på henholdsvis 10, 20, 30 og 40% på årsbasis.

Den andre sumlinjen (Sum II) viser hva som ville blitt fisket i 2002 med en tillatt bifangst på henholdsvis 10, 20, 30 og 40% i månedene april, mai og august, og med et fritt fiske i de andre månedene i året.

En bifangstprosent på 10% i fredningsperioden ville redusert kystfisket i 2002 fra 4.711 tonn til 3.067 tonn, dvs en reduksjon på ca 35 %.

Dersom en skal oppnå en effekt som bidrar til å redusere uttaket, kan ikke bifangstprosenten settes høyere enn 10%. Arbeidsgruppen vil foreslå at det i fredningsperioden blir tillatt med inntil 10% bifangst av uer ved fiske etter andre arter. Bifangstprosenten på 10% avregnes av samlet fangst pr uke.

4.5 Fangstbegrensende tiltak

Som nevnt utgjør uer en liten men ikke ubetydelig del av kystflåten sitt ressursgrunnlag nord for 62° N. Kystflåten omfatter et stort antall fartøy, og det er stor variasjon i fangstene mellom fartøyene i kystflåten. Tabell 8 viser antall fartøy fordelt etter forskjellige fangstintervaller.

Tabell 8, fartøy under 28 m, fangstfordeling

År	Antall fartøy	Antall fartøy med fangst mellom:				
		0 – 5 tonn	5 - 10 tonn	10 - 25 tonn	25 - 50 tonn	Over 50 tonn
1990	3 181	2 945	102	97	31	6
1991	2 979	2 733	93	106	34	13
1992	2 976	2 710	109	110	31	16
1993	3 022	2 758	110	99	37	18
1994	3 419	3 154	111	100	54	15
1995	3 493	3 209	139	102	27	16
1996	3 388	3 063	170	116	30	9
1997	3 024	2 764	132	91	24	13
1998	3 180	2 886	135	107	45	17
1999	3 315	3 015	122	102	53	23
2000	3 355	3 068	121	99	37	30
2001	3 126	2 930	81	63	28	24
2002 ¹	2 938	2 766	61	63	34	14

¹ Foreløpige tall

Tabellen viser at det er et stort antall fartøy som bare fisker uer som bifangst i fisket etter andre arter. Videre er det et relativt lite antall fartøy som har større årsfangster enn 5 tonn, og det er et ytterst lite antall med årsfangster på mer en 50 tonn. I gjennomsnitt har bare 8 % av antall fartøy under 28 meter med registrert fangst av uer fisket mer en 5 tonn i perioden fra 1990 til 2002. Tilsvarende har bare 0,5% av fartøyene i gjennomsnitt hatt større fangst enn 50 tonn, men disse har til gjengjeld en fangstandel på 20% i gjennomsnitt i samme periode .

Dersom en eksempelvis legger et årskvantum på 10 tonn til grunn for å hevde at fartøy har drevet et direkte fiske etter uer, har altså bare et antall på mellom 111 – 178 fartøy deltatt i et direkte fiske etter uer nord for 62°N i perioden fra og med 1990 til og med 2002. Med en oppnådd gjennomsnittspris på kr.7,24 pr kg rund uer i 2002, gir 10 tonn en fangstinntekt på 70.240 kr, mens en årsfangst på 50 tonn gir en fangstinntekt på hele 362.000 kr, et betydelig beløp i tillegg til inntekten fra fisket etter andre arter for et mindre kystfartøy.

Tabell 9 viser hvordan fangst, deltakelse og gjennomsnittsfangst fordelt på lengdegrupper for fartøy som har fisket mer enn 10 tonn.

Tabell 9

Fangst av uer													
	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Under 10 m	541	317	308	260	392	370	350	254	176	188	100	60	125
10 - 14,99 m	1516	2293	2108	2298	2255	2175	1731	1488	1999	3008	3340	1909	1776
15 - 20,99 m	936	1389	1567	1115	782	786	922	1073	1356	1603	1571	1372	867
21 - 27,99 m	188	149	280	548	538	365	434	430	629	580	359	371	307
Sum	3181	4148	4263	4221	3967	3696	3437	3245	4160	5379	5370	3712	3075
Antall fartøy													
	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Under 10 m	31	19	18	16	23	20	22	16	11	13	7	5	5
10 - 14,99 m	68	87	84	94	91	84	82	67	88	109	106	67	71
15 - 20,99 m	27	39	43	28	24	28	32	29	36	38	38	30	25
21 - 27,99 m	8	8	12	16	16	13	19	16	24	18	15	13	10
Sum	134	153	157	154	154	145	155	128	159	178	166	115	111
Fangst pr fartøy													
	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Under 10 m	17,5	16,7	17,1	16,3	17,0	18,5	15,9	15,9	16,0	14,5	14,3	12,0	25,0
10 - 14,99 m	22,3	26,4	25,1	24,4	24,8	25,9	21,1	22,2	22,7	27,6	31,5	28,5	25,0
15 - 20,99 m	34,7	35,6	36,4	39,8	32,6	28,1	28,8	37,0	37,7	42,2	41,3	45,7	34,7
21 - 27,99 m	23,5	18,6	23,3	34,3	33,6	28,1	22,8	26,9	26,2	32,2	23,9	28,5	30,7
Sum	23,7	27,1	27,2	27,4	25,8	25,5	22,2	25,4	26,2	30,2	32,3	32,3	27,7

Tabellen viser at fartøy mellom 10 og 15 m i perioden fra 1990 til 2002 gjennomgående har fisket omlag halvparten av fangstkvantum i denne perioden. Dette er fartøygruppen med flest fartøy, og fangsten pr fartøy ligger i nærheten av gjennomsnittsfangsten for hele gruppen, uten at det er dramatiske forskjeller i gjennomsnittsfangsten i de ulike lengdegruppene.

For fartøy som har fisket mer enn 10 tonn uer i 2002, ville en generell maksimalkvote på 10 tonn eksempelvis begrenset fisket til 1.110 tonn og dermed gitt en reguleringseffekt på 1.975 tonn i forhold til det kvantum som fartøy under 28 meter fisket i 2002 (3.075 tonn). Innføring av en maksimalkvote kan imidlertid føre til at flere fartøy begynner å utnytte maksimalkvoten slik at reguleringseffekten kan bli betydelig mindre enn hva dette talleksempellet viser.

Dersom en skal oppnå en reguleringseffekt som kan bidra til å redusere det samlede fisket av vanlig uer i 2004, må en eventuell maksimalkvote for kystflåten settes så lavt at en ikke har funnet det hensiktsmessig å foreslå et slikt tiltak

Arbeidsgruppen har derfor kommet til at det ikke er hensiktsmessig å innføre reguleringstiltak som begrenser fangsten for det enkelte fartøy.

4.4 Adgangsbegrensning

Adgangsbegrensning har vært benyttet som et virkemiddel for å begrense deltakelse i fiskerier der bare deler av flåten har deltatt. Dette gjelder kystfisket etter torsk, sei og hyse. Det vil i 2004 dessuten bli innført adgangsbegrensning i fisket etter blåkkeite.

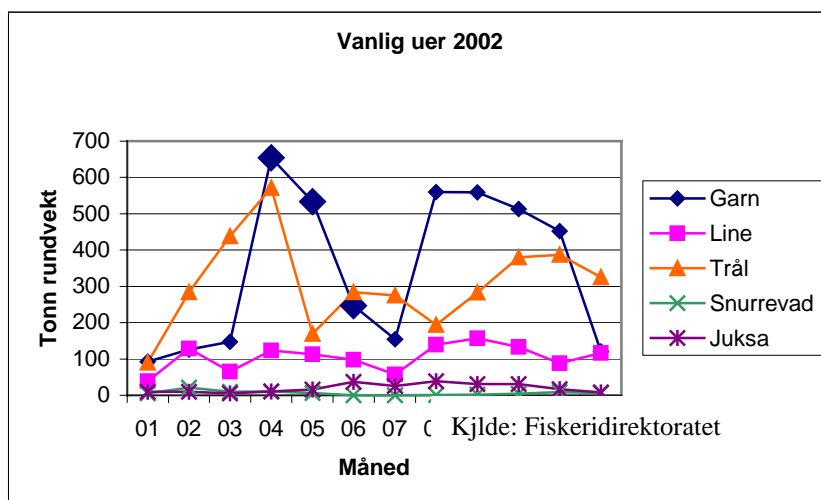
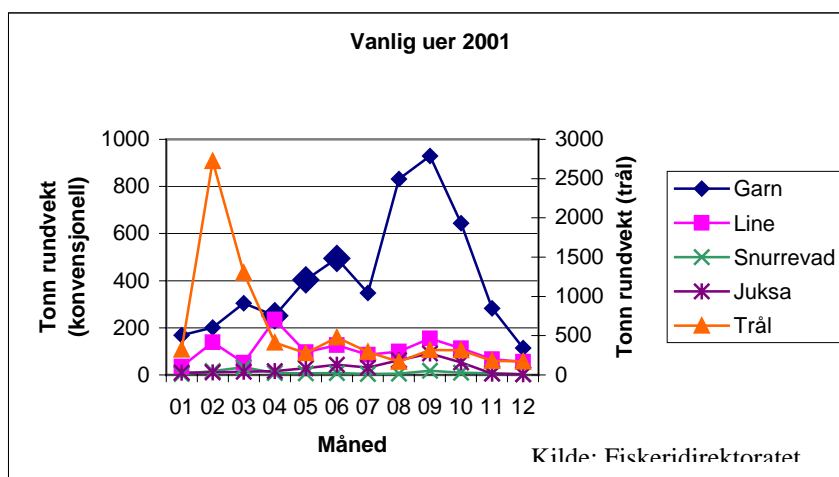
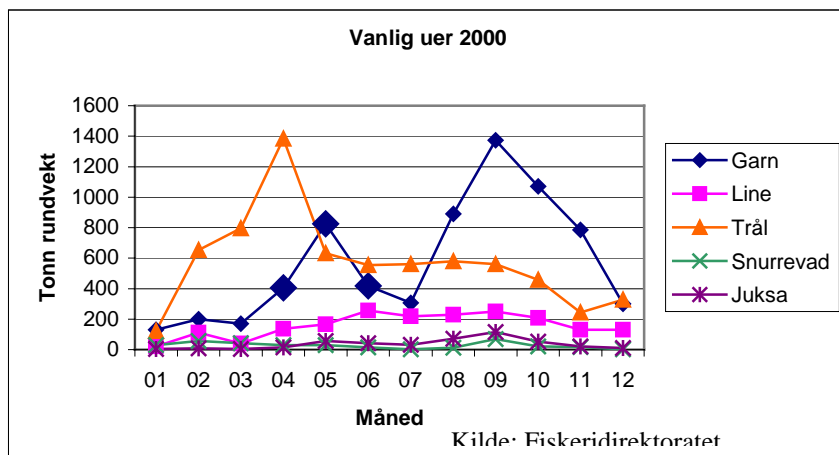
Adgangsbegrensning er et effektivt tiltak for å unngå en økning av deltakelsen i et fiskeri. Ved å sette et krav til aktivitet, for eksempel ved at et fartøy må ha fisket et minimumskvantum av uer for eventuelt å kunne delta i kystfisket etter vanlig uer, ville sikre en deltakelsesadgang de fiskere som hadde drevet et aktivt fiske etter vanlig uer.

Fangststatistikken viser at det er et relativt lite antall fartøy som har drevet et aktivt fiske etter uer i perioden fra og med 1990 til og med 2002. Med et kvantumskrav på minimum 10 tonn ville et antall på mellom 111 – 178 fartøy fått adgang til å delta i et direkte fiske etter vanlig uer. Et minimumskrav på 5 tonn ville omfattet et antall på 172 – 304 fartøy.

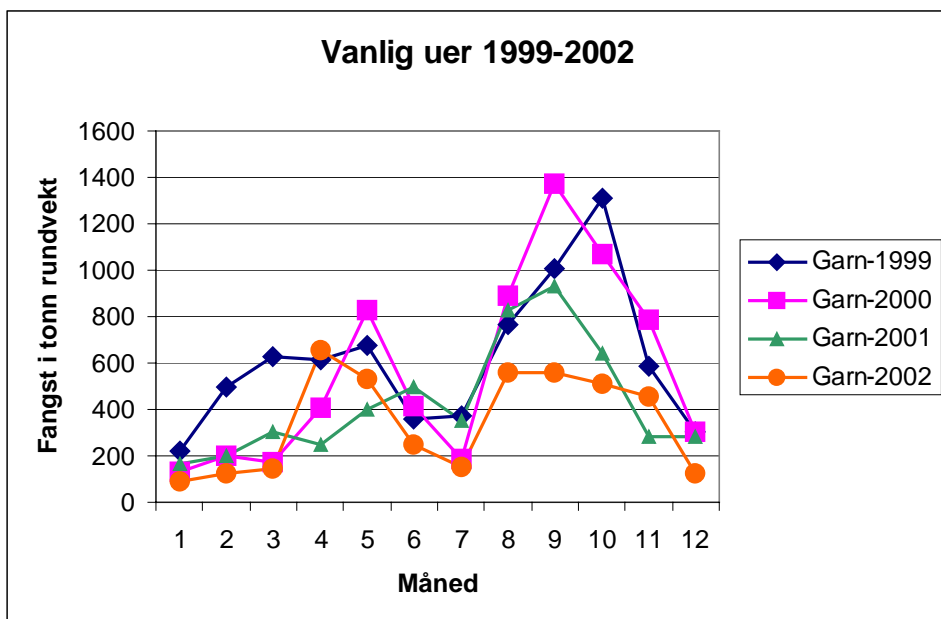
Arbeidsgruppen vil ikke foreslå en adgangsbegrensning av kystfisket etter vanlig uer i 2004. Arbeidsgruppen mener imidlertid at det er behov for å vurdere en adgangsbegrensning i løpet av 2004. I denne forbindelse er arbeidsgruppens oppfatning at fisket i 2004 ikke må inngå som kvalifiseringsår for en eventuell deltakelsesadgang.

VEDLEGG I

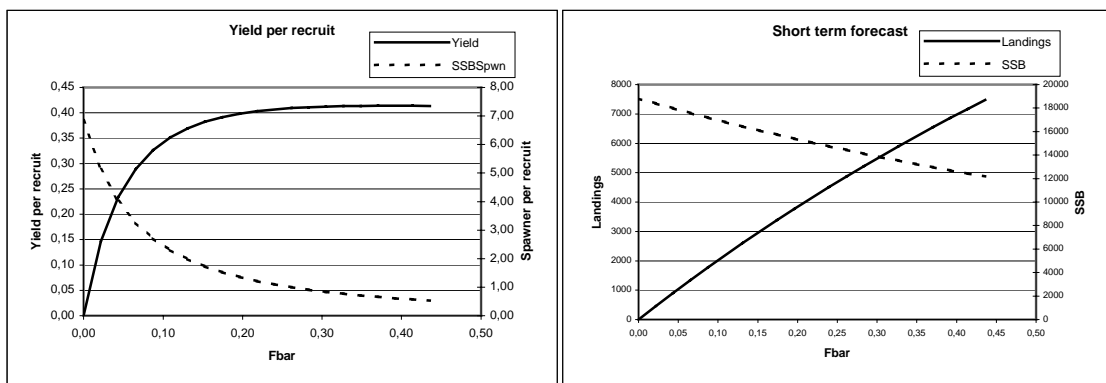
Figur 1 - 3 Fangst (rundvekt) av vanlig uer (*Sebastes marinus*) i 2000-2001 fordelt på redskap og måned. Statistikken for trål inneholder (særlig vinteren 2001) noe snabeluer (*Sebastes mentella*). Basert på Fiskeridirektoratet's fangststatistikk.

Figur 4. Fangst (rundvekt) av vanlig uer (*Sebastes marinus*) med garn i 1999-2002 fordelt på måned.

Figur 5 og 6. Figuren til venstre viser hvordan fangstutbytte og gytebestand per syv år gammel vanlig uer som rekrutterer til fisket utvikler seg avhengig av beskatningsgrad. Figuren til høyre viser prognose av fangst og gytebestand for neste år (2004) ifølge bestandsberegningene til Havforskningsinstituttet. Tabellen under figuren viser hvilke fiskedødeligheter (beskatningsgrad) man mener bestanden (12-18 år gammel fisk) blir utsatt for i dag (Fbar) og hva Havforskningsinstituttet mener bør være målsetningen for forvaltning og næring (F0.1 og F35%).

Referansepkt.	F faktor	F for alder 12-18 år
Fbar(12-18)	1,0000	0,4358
FMax	0,8884	0,3872
F0.1	0,2638	0,1150
F35%SPR	0,2372	0,1034

Tabell A, gjennomsnittlig rundvekt for vanlig uer avhengig av lengde

Total lengde (cm)	Rundvekt (kg)
30	0.41
31	0.45
32	0.49
33	0.54
34	0.59
35	0.64
36	0.70
37	0.76
38	0.82
39	0.89
40	0.96
41	1.03
42	1.11
43	1.19
44	1.28
45	1.37